

Okamžiky tragédie Františka Semely.

Kpt. František Semela začínal jako absolvent tehdejší ŠDZ (Škola důstojníků v záloze/ směr průzkumný - výsadkový, která byla dislokovaná u 3. průzkumného praporu v Kroměříži v trvání jednoho roku a druhý rok vykonával vojenskou základní službu v hodnosti absolvent-četař/ppor. u 9. RHPz / Rota Hloubkového Průzkumu/, jako velitel skupiny HPz. Po tomto roce František Semela podepsal další závazek jako voják z povolání a prošel velitelskými funkcemi přes velitele skupiny HPz, velitele roty 9. HPz do náčelníka výsadkové služby 3. HPz. V roce 1980 byl vybrán pro další práci v rámci zpravodajské služby a byl odeslán do speciálního institutu této služby, kdy po jeho absolvování v roce 1981 požádal svého tehdejšího velícího důstojníka, gen. Hurta o výjimku, aby mohl provést kondiční seskoky v rámci soustředění jednotek HPz na letišti Chrudim.

Vím, že to bylo pondělí (dne ???) kdy jsme zahájili seskoky z vrtulníku Mi-4 a první šel velitelský sbor. Seskoky byly prováděny na padáku OP-68 a druhy seskoků podle potřeby jednotlivců na splnění metodické řady podle výkonnostních tříd. Franta měl za sebou kurz na ruční otvírání a tak šel na tento druh seskoku.

Byl jsem ve výsadce s Františkem, rozdělení po dvojicích a já šel s Frantou v poslední dvojici na ruční otevření s výdrží do 10 vt. Výsadek tehdy vysazoval npor. v záloze Miroslav Uhlíř, sportovní parašutista z aeroklubu v Brně, jenž byl u mé, 4. RHPz na řádném cvičení, jako výkonný výsadkář.

V průběhu strojení do padáku na stojánce u bývalé řídicí věže na letišti Chrudim mi mimo jiné Franta řekl: „tak skočím ještě tento seskok a pokud to vyjde, ještě jeden odpoledne a odjedu domů do Kroměříže a ve středu letíme s manželkou a synem na dovolenou do Bulharska“. Byl natěšen, že konečně bude společně se svojí rodinou a oddychne si po náročném studiu a dlouhodobém odloučení od rodiny, protože studoval v Praze.

Nasedli jsme do vrtulníku a postupně po startu nabírali výšku, jak byla stanovena pro jednotlivé dvojice podle typu seskoku. Franta a já, čtvrtá dvojice, šla do výšky 1250 metrů a po náletu od města, po ploše letiště směrem na Sobětuchy, kdy válný vítr asi do 6 metrů/s vt. jsme měli bod výskoku nad vesnicí. Šel jsem první a Franta za mnou, ani se nestyděl říct, že po pauze v seskocích je raději, aby vyskočil druhý, že nebude mít alespoň čas stát ve dveřích a dívat se dolu.

V 10 vteřině po otevření padáku a orientace ve vzduchu jsem uviděl, jak se Franta řítí dolů k zemi, má zamotaný vrchlík padáku, kde byl vidět zelený vak vrchlíku, jak se třepotá nad jeho hlavou a do toho chumlu Franta otevřel záložní padák. Pouze se objevila bílá část záložního padáku, která se zamotala do zelené části hlavního padáku, neotevřela se a tak se Franta řítí velkou rychlostí k zemi. Dopadl do pole s obilím asi 50 – 80 metrů od křižovatky v Sobětuchách směrem na odvrácenou stranu od letiště. Posádka vrtulníku s vysazovačem npor. Uhlířem viděla celou tragedii z výšky a tak rychle klesala na místo neštěstí, kde již mohla pouze konstatovat, že Frantovi již nelze pomoci.

Franta bojoval až do konce, tedy do nárazu na zem, letěl ve stojící poloze a celou dobu byl určitě při vědomí a zápasil s oběma padáky, protože již mrtvý, držel stále v pravé ruce část zelených šňůr od hlavního padáku, jak se snažil oddělit padáky od sebe.

Příčinou jeho tragédie bylo to, že se mu výtažný padáček od vrchlíku hlavního padáku OVP-68 zamotal do spojovací šňůry a tak nestáhl vak vrchlíku z vrchlíku padáku. Další chybou bylo, že Franta tento neotevřený padák neodhodil, ale do něho ještě otevřel záložní padák ZVP – 65, jenž byl při otvírání omotan rotujícím výtažným padáčkem hlavního padáku a tak se ze záložního padáku vytvořila pouze hruška, která nenabrala vzduch a pouze stabilizovala Frantu do stojící polohy, v které se zřítí na zem.

Samozřejmě celá tragédie měla za následek ukončení výsadkového a letového provozu a měla negativní vliv na vojáky celého soustředění.

Přímý svědek této tragédie

Jaroslav Foršt

Pravlov 141, 664 64

Vzpomínková akce OŘECHOV u Telče 18.4.2009

Operace OUT DISTANCE byl krycí název zvláštní parašutistické operace připravené Ministerstvem národní obrany exilové československé vlády v Londýně. Byla to sedmá operace v řadě v rámci zvláštní skupiny D při MNO a první, která měla sabotážní úkol. Vysazena byla 28. března 1942 vinou navigační chyby polské posádky výsadkového letounu Handley Page Halifax RAF u obce Ořechov na Moravě nedaleko města Telč, namísto plánovaného místa seskoku u obce Kopidlno u Jičína v Čechách. Při seskoku si Opálka poranil nohu a Kolaříkovi vypadla při ukryvání padáku peněženka s doklady a s fotografií své dívky Milady Hrušákové, na které bylo věnování. Parašutisté nenašli shozený kontejner s materiálem a tak velitel rozhodl o rozpuštění skupiny. Ivan Kolařík zamířil do Valašského Meziříčí k příbuzným. Gestapu se téměř okamžitě dostaly do rukou Kolaříkovy dokumenty a začalo ho pronásledovat. Gestapo na něj vydalo veřejný zatykač i s fotografií. V bezvýchodné situaci a aby předešel pronásledování své rodiny se Ivan Kolařík 1. dubna 1942 otrávil nedaleko města Vizovice. Opálka s Čurdou se sešli v Praze v dubnu 1942. Společně se členy skupiny Silver A se zúčastnili nočního navádění letadel při bombardování plzeňské zbrojovky. Akce se však nezdařila. Po návratu do Prahy byl Opálka jmenován velitelem všech parašutistů na území Protektorátu. Adolf Opálka se podílel na přípravě atentátu na Heydricha. Po jeho provedení se ukryl s ostatními v kryptě pravoslavného kostela v Praze na Resslově ulici, kde se po hrdinném boji proti obrovské přesile zastřelil.

vzpomínková akce spojená s prezentací AČR na veřejnosti ve spolupráci s Klubem vojenské historie Brno.